

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **D.P.**, B.X., P., (v čase podania L., s.r.o. so sídlom P. B.X., IČO: X., právne zast. JUDr. G., advokát so sídlom P., B.X., proti žalovanému: **S.**, s.r.o. so sídlom P., N.X., IČO: X., právne zastúpený Mgr. P.S. so sídlom B., ul. F.X., **o návrhu na ochranu proti nekalej súťaži a o náhradu škody vo výške 480.000,- Sk s príslušenstvom**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14. novembra 2006 č.k. 7 Cbs 27/2003-230, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 7 Cbs 27/2003-230 zo dňa 14. novembra 2006 v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v Trenčíne na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č.k. 7 Cbs 27/2003-230 zo dňa 14.11.2006 rozhodol tak, žalovaného zaviazal zdržať sa výroby, predaja a iného uvádzania na trh olejových aromatických lúč, ktoré sú tvorené sklenenou fľašou, v ktorej je umiestnená zmes sušených kvetov a iných rastlinných častí, ktoré sú naložené v aromatickom oleji, a ktoré sú rovnaké alebo zameniteľné s výrobkami žalobcu vyrábanými v dizajne zapísanom na Úrade priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky pod č. X. Vo zvyšku žalobu zamietol a žiadnemu z účastníkov konania právo na náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou na súde 31.10.2003 domáhal určenia, že žalovaný je povinný zdržať sa výroby, predaja a iného uvádzania na trh olejových aromatických lúč, ktoré sú tvorené sklenenou fľašou, v ktorej je umiestnená zmes

sušených kvetov a iných rastlinných častí, ktoré sú naložené v aromatickom oleji a že zároveň žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na povinnosť zaplata sumy 484.953,60 Sk s 13% úrokom z omeškania ročne odo dňa 1.5.2003 do zaplata a uhradiť mu trovy konania. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalovaný sa dopustil nekalej súťaže v zmysle ustanovenia § 44 a § 46 Obchodného zákonníka a to vyvolaním nebezpečenstva zámery jeho výrobkov s výrobkami žalobcu. Ním vyrábané resp. na trh uvádzané aromalampy sú vzhľadom na svoj dizajn spôsobilé vyvolať nebezpečenstvo zámery týchto výrobkov s výrobkami – olejovými lampami vyrábanými žalobcom. Uviedol, že nie je pritom podstatné, či ku konkrétnej zámere výrobkov u spotrebiteľa už došlo, rozhodujúcou skutočnosťou je možnosť – nebezpečenstvo tejto zámery. Konštatoval, že žalovaný nepreukázal, že urobil akékoľvek opatrenia, ktoré možno od neho požadovať, aby možnosť tejto zámery vylúčil, alebo obmedzil, naopak sám výrobu podobných lamp potvrdil. Z uvedených dôvodov súd v časti vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zdržať sa výroby, predaja iného uvádzania na trh olejových aromatických lamp špecifikovaných vo výroku uvedeného rozsudku. K nároku na náhradu škody vo výške 480.000,- Sk s príslušenstvom citoval ustanovenie § 27 ods. 3 zákona č. 444/2002 Z.z. o dizajnoch a konštatoval, že žalobca nepreukázal výšku škody spôsobilej nekalosúťažným konaním žalovaného resp. výšku škody spôsobenú mu žalovaným zásahom do jeho práv z dizajnu. Uviedol, že ním predložené faktúry č. 0200013-0200058 sa týkajú cien množstva výrobkov dodaných žalovanému za mesiac máj 2002 až november 2002 a nepreukazujú výšku škody, resp. ušlý zisk žalobcu za obdobie od 11.11.2003 (dátum vydania osvedčenia a dizajne Úradnom priemyselného vlastníctva SR, resp. od 31.10.2003) deň podania žaloby do súčasnosti a konštatoval, že k nekalo-súťažnému konaniu žalovaného nemajú žiadny vzťah. K žiadosti žalobcu, aby súd podklady pre určenie výšky škody vyžiadal od žalovaného konajúci súd uviedol, že na túto žiadosť neprihliadol, nakoľko dôkazné bremeno v konaní zaťažuje žalobcu a súd nemôže svojím postupom suplovať úkony prislúchajúce účastníkom. Na základe uvedeného v tejto časti žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku, v časti výroku ktorým bola žaloba zamietnutá, žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie, podaním doručeným súdu 26.1.2007 a navrhol napadnuté rozhodnutie zmeniť a vyhovieť mu v celej časti. S názorom súdu, že nebola dostatočne preukázaná škoda zo strany žalobcu sa nestotožnil. Namietal, že súd nepripustil jeho návrhy

na dokazovanie a to jednak výsluchom svedkov ako i písomnými dôkazmi. Namietal, že k veci nemohla vyjadriť štatutárna zástupkyňa, ktorá podrobne poznala vec. Ku konštatovaniu súdu, že nie je vecou súdu jeho postupom suplovať úkony účastníkov žalobca uviedol, že nevie čo mal súd na mysli, ale že on iba požadoval predloženie účtovných dokladov od žalovaného k prípadu sa vzťahujúcich. Podľa žalobcu išlo o jedinú legálnu formu ako si mohol zadovážiť dôkazy potrebné na preukázanie škody. Postup súdu žalobca označil za taký, ktorý odporuje smerniciam Európskej únie o ochrane práv z priemyselného vlastníctva a nekalej súťaže. Podľa neho tento postup odporuje aj § 120 O.s.p. Žalobca je názoru, že preukazovanie náhrady škody z jeho strany bolo dostatočné, keď preukázal, koľko distribuoval výrobkov pred nekalo – súťažným konaním a taktiež uviedol, že v čase Vianoc nastal ešte zvýšený objem predaja. Žalobca je presvedčený, že po zistení rozsahu zásahu do jeho práv na základe účtovných dokladov žalovaného by sa dala vypočítať škoda a hlavne ušlý zisk, ktorý mu vznikol pri nekalej súťaži v spojení s prípadným znaleckým šetrením, ktorým by bolo možné výšku škody v primeranej výške vypočítať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1, § 214 ods. 1 O.s.p. na pojednávaní dňa 29.1.2008, 12.2.2008 za účasti obidvoch účastníkov konania. V zmysle návrhu na zmenu účastníka podaného dňa 12.2.2008, s odkazom na zmluvu o postúpení uzavretú podľa § 514 a nasl. Občianskeho zákonníka, podľa ktorej postupca L., s.r.o., B.X., P., postúpil postupcovi D.P., B.X., P. ujmu vo výške čiastkovej škody, o ktorej rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní 4 Obo 25/2007, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením pripustil zmenu na strane navrhovateľa tak, že na miesto spoločnosti L., s.r.o., B.X., P. vstupuje do konania na strane navrhovateľa D.P. Námietku vznesenú žalovaným, že s postúpením nesúhlasí z dôvodu, že o postúpenej ujme nebolo rozhodnuté, odvolací súd označil za právne irelevantnú.

Predmetom odvolania je posúdiť správnosť rozhodnutia v tej časti, ktorou prvostupňový súd zamietol žalobu o náhradu škody vo výške 480.000,- Sk s príslušenstvom z dôvodu, že žalobca nepreukázal výšku škody spôsobenej nekalosúťažným konaním žalovaného, resp. výšku škody spôsobenú mu žalovaným zásahom do jeho práv z dizajnu.

Základnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti odvolania je, či prvostupňový súd pochybil, keď návrh žalobcu zamietol z dôvodu, že ním predložené faktúry č. 0200013-0200058 sa týkajú cien množstva výrobkov dodaných žalovanému za mesiac máj 2002 až november 2002 a nepreukazujú výšku škody resp. ušlý zisk žalobcu za obdobie od 11.11.2003 a teda nemajú žiadny vzťah k nekalosúťažnému konaniu žalovaného a fakt, že žiadosť žalobcu pre určenie výšky škody vyžiadaním podkladov od žalovaného označil za taký postup, ktorým by súd suploval úkony prislúchajúce účastníkovi konania, v danom prípade žalobcovi, práve ktorého dôkazné bremeno pri preukázaní výšky škody zaťažuje.

Z doposiaľ predložených dôkazov je zrejmé, že žalobca uplatňuje právo na náhradu škody vo výške 480.000,- Sk, ktorá mu podľa jeho tvrdenia vznikla v príčinnej súvislosti s nekalosúťažným konaním žalovaného. Fakt, že o nekalosúťažnom konaní žalovaného voči žalobcovi bolo právoplatne rozhodnuté, sporný nie je. Podľa prednesu právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní 12.2.2008 žaloba bola podaná vzhľadom na akútnu situáciu aká vtedy bola, nakoľko bol veľký záujem o výrobky, ktorý záujem už teraz poklesol, ale v tom čase bolo jednoznačné, že žalovaný vyrábal tieto výrobky za spolupráci pracovníkov žalobcu, na základe čoho došlo k vyčíslenej strate, ktorú si žalobca predmetným návrhom uplatnil. Konštatovanie súdu, ohľadne nedostatku dôkazu zo strany žalobcu z dôvodu uvedených období označil za nesprávne, nakoľko si nevie predstaviť ako by mal preukazovať škodu, ktorá mu vznikne v budúcnosti.

Z ustanovenia § 373 Obchodného zákonníka vyplýva kto poruší povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, iba že preukáže, že porušenie povinnosti bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť. Táto právna úprava má povahu všeobecnú. V danom prípade prvostupňový súd pri posudzovaní nároku na uplatnené právo na náhradu škodu citoval ustanovenie § 27 ods. 3 zákona č. 444/2002 Z.z. o dizajnoch, podľa ktorého ak bola zásahom do práv podľa § 27 ods. 1 zákona spôsobená škoda, poškodený má právo na jej náhradu vrátane ušlého zisku. V danom prípade na základe právoplatného rozhodnutia sporné nie je, že zo strany žalovaného jeho nekalosúťažným konaním do zásahu práv žalobcu došlo, a teda je viac ako nepravdepodobné, aby týmto zásahom nebola žalobcovi škoda spôsobená. Zrejme, v danom prípade, keď išlo o zásah do práv žalobcu výrobkami, práve v čase, keď bol o tieto akútne

záujem, bolo ťažké zo strany žalobcu akousi porovnávacou metódou preukázať výšku jeho straty jednoznačne doloženými dôkazmi. Podľa žalobcu však zásahom žalovaného do práv žalobcu, bola spôsobená strata vo výške 480.000,- Sk s príslušenstvom.

S poukazom na ustanovenie § 120 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a súd rozhoduje, ktoré dôkazy vykoná, ale výnimočne môže súd vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. V predmetnom spore dôkaz o tom, že zásah do práv žalobcu bol zrealizovaný, sporný nie je. Podľa žalobcu išlo o zásah, ktorým mu bola spôsobená strata vo výške 480.000,- Sk. Postup, ktorým žalobca navrhol výšku jeho straty, ktorou mu bola spôsobená škoda (ušlý zisk) preukazovať, to jest aj faktúrami vystavenými žalovaným za predané výrobky, ktorým predajom žalovaný do práv žalobcu zasiahol, odvolací súd nepovažuje za postup súdu, ktorým by súd suploval povinnosť účastníka, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno na preukázanie škody. Odvolací súd sa nestotožnil s postupom súdu, ktorý odmietol vykonať dôkazy navrhované žalobcom, nakoľko sporné nie je, že zásah do práv žalobcu bol a dokazovanie o tom či týmto zásahom bola spôsobená strata vo výške 480.000,- Sk je pre rozhodnutie v konkrétnom prípade pre rozhodnutie vo veci nevyhnutné.

Tvrdenie žalobcu, že účtovné doklady žalovaného, teda predávajúceho týkajúce sa zisku z výrobkov súvisiacich s jeho nekalosúťažným konaním sú postačujúcim dôkazom na preukázanie jeho škody, odvolací súd nepovažuje ovšem tiež za jednoznačné, nakoľko zo žiadneho dôkazu nie je zrejmé, že zisk, ktorý získal žalovaný predajom z výrobkov súvisiacich s nekalosúťažným konaním by bol získal predajom aj iný predajca. I keď účtovné doklady o predaji výrobkov nemôžu byť postačujúcim dôkazom o škode, ktorá podľa žalobcu mu na strate zásahom do jeho práv vznikla, ide o dôkaz, ktorý môže prípadne s vykonaným znaleckým dokazovaním preukázať, aká strata žalobcovi bola zásahom do jeho práv nekalosúťažným konaním spôsobená. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa preto nestotožnil s prvostupňovým rozhodnutím, ktorým súd v tejto časti žalobu bez akýchkoľvek dôkazov zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 7 Cbs 27/2003 zo dňa 14.11.2006 v napadnutej časti podľa § 221 O.s.p. zrušil a vec vrátil na nové konanie.

V novom konaní bude potrebné rozhodnúť aj o trovách konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 12. februára 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: